

Lad potentielle kunder hilse på din nye medarbejder

Ny Chief Operations Officer (COO) hos Bunker Holding A/S, Middelfart Bunker Holding A/S, der er moderselskab for en række bunkerselskaber verden over, har pr. 1. juli 2013 ansat Søren Holl som COO. Søren arbejder ud fra hovedkontoret i Middelfart men med rejseaktivitet til datterselskaberne rundt i verden.

Ny Chief Operations Officer (COO) hos Bunker Holding A/S, Middelfart Bunker Holding A/S, der er moderselskab for en række bunkerselskaber verden over, har pr. 1. juli 2013 ansat Søren Holl som COO. Søren arbejder ud fra hovedkontoret i Middelfart men med rejseaktivitet til datterselskaberne rundt i verden.

Cand.oecon.agro, Per Kristensen (40 år) er pr. 1. august ansat som virksomhedsrådgiver hos Patriotisk Selskab, Odense. - Det, jeg glæder jeg mig mest til i mit nye job, er at rådgive de landmænd og virksomheder, der har brug for, at vi her og nu får fokus på de rigtige ting, og at vi efterfølgende holder fast i de besluttede tiltag, indtil vi er i mål.

Jesper Ræbild (40 år) er pr. 1. september 2013 udnævnt til direktør for Kommunikation, Marketing og Salg i Dansk Firmaidrætsforbund i Nyborg. Jesper Ræbild kommer fra en stilling som kommunikationschef i Dansk Firmaidrætsforbund.

Jan Knudsen (52 år) er pr. 1. september 2013 ansat som direktør for Udvikling, Event og Sundhed i Dansk Firmaidrætsforbund i Nyborg. Jan Knudsen kommer fra en stilling som Forretningsfører i Odense Boldklub.

Hauge Gruppen ansætter erfaren leder i stillingen som teknisk direktør 50 årige Jesper Karlsen, der kommer fra en stilling som sektionsleder i Persolit Entreprenørfirma A/S.

Har pr. 1. august 2013 ansat Matias Engel som Bunker Traders. Han bliver en del af salgsafdelingen på virksomhedens hovedkontor i Middelfart.

Har pr. 1. august 2013 ansat Christina Larsen som Bunker Traders. Christina Larsen er ansat i salgsafdelingen i København.

En kort præsentation af virksomhedens nyansatte medarbejder fortæller historien om en virksomhed i vækst.

Det er med andre ord markedsføring af hele virksomheden - og samtidig en anerkendende velkomst til den nye medarbejder.

Send en mail med et godt foto og en kort præsentation til business-navne@fynskemedier.dk

Månedsmagasinet Business-Fyn udkommer sidste tirsdag i måneden med Fyens Stiftstidende og Fyens Avis samt postmoduler til alle virksomheder og kontorer på Fyn, øerne og i hele Trekantområdet.

Er Kina på rette vej?

Kronik

Af Jan Anders Sørensen
lektor på Institut
for Ledelse og
Virksomhedsstrategi, SDU

Da Berlinmuren faldt i 1989, opstod der i Vesten en hypotese om, at mægtige evolutionære kræfter var på spil, og at verden ville vende sig imod markedsøkonomi, individuel frihed og demokrati.

Selvfolgelig ville der være "bump på vejen", men i sidste ende var historien tæt på sin afslutning, som amerikaneren Francis Fukuyama beskrev det.

Man begyndte at tale om konvergeringshypotesen, der generelt fik betydning for virksomheders og investorernes syn på Kina.

Selvom Kina ikke var på vej mod demokrati, var landet i hvert fald tilsyneladende på vej imod noget, der lignede en markedsøkonomi. Hvis betragtningen var tilnærmelsesvis rigtig, ville der med tiden åbne sig et enormt kinesisk hjemmemarked. Og det var utænkeligt, at virksomheder, der ville være ledende i det 21. århundrede, kunne stå uden for dette marked.

Investeringer i Kina kom derfor ikke længere til at handle om kalkulationer om risiko og afkast, men derimod om nogle skyhøje forventninger til, at Kina kunne fortsætte sine økonomiske vækstrater.

Antallet af lejligheder og hele byer, der står gabende tomme, og antallet af jernbanestationer der står opført på øde pløjemark, stiger derimod hastigt. Der er tale om et ubegribeligt spild af økonomiske ressourcer, hvis virkelige formål er at fastholde illusionen om, at Kina er en økonomi i vækst.

Fra kronikken

Det kan vise sig at være en meget alvorlig fejtagelse.

Hjemmestrikkede reformer

Problemet med konvergeringshypotesen er, at den forudsætter, at Kina stræber efter at udvikle sig til en markedsøkonomi. Men den vestlige verden glemmer ofte, hvor dybt de fælles vestlige værdier stikker, og at uenighederne sjældent drejer sig om det ønskværdige i at maksimere befolkningernes velfærd, men først og fremmest om, hvordan vi når sådanne mål.

Sådan er det ikke altid uden for den vestlige sfære. I Kina fik kommunistpartiet i 1949 et "mandat fra himlen", og det handlede først og fremmest om at maksimere partiets magt. Omend tingene ikke nødvendigvis er hinandens modsætninger, så er de så afgjort heller ikke udtryk for det samme.

Det er derfor fejlagtigt at tro, at Kinas reformer var udtryk for at slå ind på markedsøkonomi og demokrati. Alle reformer hidtil har sigtet på at løse aktuelle problemer for at sikre kommunistpartiets daglige drift.

Reformerne, som kommunistpartiet søsatte i 70'erne og 80'erne, handlede om, at Kinas daværende leder, Deng Xiaoping, var rasende over, at han ikke kunne deltage i en udenlandsk konference, fordi centralbanken var løbet tør for udenlandsk valuta.

Kinas elendige økonomi overbeviste landets ledere om, at de måtte tillade udenlandske investeringer for at øge valutabeholdningen.

Derfor blev hjertet i Kinas økonomiske politik at manipulere den kinesiske valuta på et meget lavt niveau over for den amerikanske dollar, så Kinas eksport blev billig, og importen blev meget dyr. På mange måder var det denne hjemmestrikkede protektionistiske model, som indtil så sent som 2008 var kernen i den kinesiske økonomi, der blev drevet af eksport.

Vesten var tilfreds

Det kan undre, at Vesten passivt accepterede Kinas protektionistiske kurs. Men som økonomen Adam Smith påviste i 1779, skaber import velfærd hos befolkningen - og ikke eksport.

Så i virkeligheden var Vesten godt tilfreds med, at Kina udviklede sig til "verdens fabrik". Forbrugere fik adgang

til billige varer og sikrede dermed real-lønnen. Kinas kommunistparti var også lykkeligt. Valutaen fossede ind i kassen og blev efterfølgende kanaliseret tilbage i de vestlige finansielle markeder, hvor de finansierede nye kreditter og holdt renten nede.

Dem, der virkelig blev snydt, var de kinesiske arbejdere, som knoklede til lønninger langt under markedsværdien. Men det kunne opfattes som et internt kinesisk anliggende.

Normalt sikrer de frie markeds kræfter, at de økonomiske ubalancer ikke bliver for store. Det skyldes, at det er umuligt for en centralbank at fastholde valutaen på et kunstigt lavt niveau uden at trykke flere pengesedler.

Som der står i alle økonomiske lærebøger, forplanter trykningen af pengesedler sig før eller siden som inflation, hvilket ville udhule Kinas konkurrenceevne. Men de kinesiske bureaukrater havde uheldigvis ikke læst lærebøgerne. De indså, at udpumpningen af pengesedler var problematisk, men fik så den idé at påtvinge de banker, som de selv kontrollerede, at holde på de enorme mængder af reserver. Derfor kom pengesedlerne aldrig i cirkulation, men blev hengemt i en mørk kæld.

De kinesiske bureaukrater har givetvis følt sig meget snedige, for Kina havde fortsat en undervurderet valuta og kunne dermed understøtte sin eksportdrevne, protektionistiske økonomi, uden at det hele brændte sammen i inflation.

Men konsekvensen af denne politik blev, at man fik udviklet en slags kunstig depressiv tilstand i det finansielle system, der derfor ikke kunne medvirke til at udvikle det kinesiske hjemmemarked. Ubalance blev derfor stedse større.

Ubalancen måtte tippe

Hvis Kina havde været et lille land, kunne ubalancen være blevet absorberet af den globale økonomi. Men Kina er en gigant med over 1,3 milliarder mennesker og over 300.000 virksomheder, der pumper forbrugsvarer ud i den globale økonomi, uden at der går megen trafik tilbage.

Kinas protektionisme fik derfor også konsekvenser for verdensøkonomien, fordi en stor ubalance det ene sted nødvendigvis må poppe op som ubalance et andet sted. Det var det, vi i Vesten oplevede som en gigantisk finansiell boble.

Men heller ikke den finansielle krise i 2008 fik Kina ind på et markedsøkonomisk historisk mønster. I stedet har Kina søsat et svimlende offentligt investering

program, som kun i meget ringe omfang skaber et reelt samfundsøkonomisk afkast, og som hverken forplanter sig i højere levestandard for befolkningen eller i større værdier af de kinesiske selskaber.

Antallet af lejligheder og hele byer, der står gabende tomme, og antallet af jernbanestationer der står opført på øde pløjemark, stiger derimod hastigt. Der er tale om et ubegribeligt spild af økonomiske ressourcer, hvis virkelige formål er at fastholde illusionen om, at Kina er en økonomi i vækst. Det minder ikke om noget, vi har set i Vesten. Det minder derimod om de gamle socialistiske planøkonomier i Østeuropa, hvor kommunister forsøgte at fastholde magten ved hjælp af enorme offentlige investeringer, som kun gjorde økonomiens ubalancer større, fik levestandarden at stagnere og til sidst førte til økonomisk ruin.

Ingen håber, at Kina går samme vej, for ingen har brug for et politisk og økonomisk ustabil Kina. Men et kinesisk kollaps er mere end en teoretisk mulighed. Og det kan ende som et "ordentligt bump på vejen" for uforsigtige investorer.

Vi skaber liv...

- i butikken!

Få lavet din helt egen reklamefilm!

Et billede siger mere end 1000 ord...
Hvor meget kan du så ikke fortælle om din virksomhed med en reklamefilm, der består af tusindvis af billeder?

Derfor virker Reklamefilm...

- øget trafik på din hjemmeside
- op til 50 gange så stor chance for at blive vist på side 1 på Google, da Google "elsker" video.
- op til 64% større sandsynlighed for, at du bliver kontaklet, hvis din film ligger på hjemmesiden.

Ring eller mail med det samme for møde/info, så du får en reklamefilm før konkurrenten...

Scan QR-koden og se og hør, hvad kunderne siger!

ViDiBili Film

Banegårdspladsen · 5000 Odense C · Tlf. 65 45 57 57 · film@vidibili.dk · vidibili.dk